

Ahogy Urunk kíván a népével lenni az túl van minden emberi elképzelés határán!

Győriné Vincze Krisztina 2021 pünkösd 2. napi prédikációja

Apostoli köszöntés: „Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.” Ámen

Fohász: „Mily drága a te szereteted, Istenem! Szárnyad árnyékába menekülnek az emberek. Dúslakodnak házad bőségében, örömet árasztasz rájuk, mint patakot. Mert nálad van az élet forrása, a te világosságod által látunk világosságot.” Zsolt 36,8-10

Lekció: „A lelki ajándékokra nézve pedig nem szeretném, testvéreim, ha tudatlanok lennétek. Tudjátok, hogy amikor pogányok voltatok, ellenállhatatlanul vonzott valami benneteket a néma bálványokhoz. Ezért tudtokra adom, hogy senki sem mondja: „Jézus átkozott”, aki Isten Lelke által szól; és senki sem mondhatja: „Jézus Úr”, csakis a Szentlélek által.

A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz. És különbségek vannak az isteni erő megnyilvánulásaiban is, de Isten, aki mindezt véghezviszi mindenkiben, ugyanaz. A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele. Mert van, aki a Lélek által a bölcsesség igéjét kapta, a másik az ismeret igéjét, ugyanazon Lélek által. Az egyik ember ugyanattól a Lélektől a hitet, a másik ugyanazon Lélek által a gyógyítások kegyelmi ajándékait. Van, aki az isteni erők munkáit vagy a prófétálást kapta; van, aki lelkek megkülönböztetését, a nyelveken szólást vagy pedig a nyelveken szólás magyarázását kapta. De mindezt egy és ugyanaz a Lélek munkálja, aki úgy osztja szét kinek-kinek ajándékát, amint akarja.” 1Ko 12: 1-11.

A Mindenható Isten áldja meg Igéjének meghallását, befogadását, megtartását. Menjünk együtt mennyei Atyánk elé, és imádkozzunk. (Prófétai imádság)

Textus: „A velem beszélő angyal újra fölébresztett engem, ahogyan álmából szokták fölébreszteni az embert, és ezt kérdezte tőlem: Mit látsz? Így feleltem: Egy színarany lámpatartót látok, tetején egy tál; hét mécses van rajta, és a tetején levő mécseseknek hét-hét csücske van. Két olajfa áll mellette, az egyik a táltól jobbra, a másik balra. Megkérdeztem a velem beszélő angyaltól: Mit jelentenek ezek, uram? A velem beszélő angyal így válaszolt nekem: Nem tudod, mit jelentenek? Azt feleltem: Nem, uram! Erre ő így szólt hozzám: Ezt az ígét küldi az ÚR Zerubbábelnek: „Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! – mondja a Seregek URa.” Zak 4, 1-6.

Igehirdetés: Kedves ünneplő Gyülekezet! Vannak helyzetek, melyekben szeretnénk többet elmondani, mint amit szavakkal ki tudunk fejezni. Ezek a helyzetek rendszerint olyan mély tapasztalatai megtört életünknek és világunknak, melyekben erőtlennek tűnik minden emberi vigasz, bátorítás. Most is ilyen helyzetben vagyunk, a járványhelyzet úgy meggyötörte saját és gyülekezetünk életét, hogy meghallgatva testvérünk fájdalmát, gyászát, nem találjuk a szavakat. Hogyan mondhatnánk bármilyen biztató szót, amikor a mi hitünk is „alig pislákol”, legtöbbször saját magunknak is arra lenne szükségünk, hogy valaki mellénk álljon, abból a

célból, hogy Isten minket használjon testvéreink és mások életében az Ő szeretetének eszközeként.

Tudja Isten, hogy vannak helyzetek, amikor többre van szüksége az embernek a szónál. Így jön most Urunk felénk ezen az istentiszteleten a Zakariásnak adott látomással. Melyben nemcsak egyszerű emberi szavakkal kívánt népe lelkére beszélni, hogy „ne féljete, én helyreállítalak benneteket”, hanem látomással erősítette meg azt, hogy ahogy Ő kíván népe mellé állni, az túl van nemcsak az emberi szavakon, hanem az emberi elképzelés minden határán.

Nagyon hasonlít az a helyzet, amiben Zakariásnak kellett bátorítani népét, a mi helyzetünkhöz, hiszen újraépítés előtt állt az a nép is és mi is.

A babiloni fogságból való hazatérés évei tele voltak nemcsak lelki, hanem fizikai, külső nehézségekkel. Zakariásnak, mint Istentől küldött prófétának része volt a templom újjáépítésére tett első sikertelen kísérletben, egy nagy „földindulásban”, földrengésben is, mely Dárius király trónra lépésekor rázta meg a nagy Perzsa Birodalmat. Függetlenségi háborúk sorozatát kellett átélnie, mert a Perzsa birodalom által bekebelezett országok lázadtak az elnyomó hatalom ellen. Tehát a történelmi valóság, melyben Zakariás megszólal, az egy olyan helyzet, ahol egyrészt a babiloniak által végzett rombolás helyreállító munkájába kellett a népnek belépni, másrészt pedig olyan kor, melyet politikai és természeti forrongás, a környező népek támadása határozott meg. Ebben a sokszorosan nehéz helyzetben, Isten népének bátorításra, vigasztalásra és megerősítésére volt szüksége.

Ahogy akkor, ott, Izrael sok nehézség közepette próbálta felépíteni azt, amit az ellenség lerombolt, úgy próbáljuk most mi is újjáépíteni a járványhelyzet által is lerombolt kapcsolatainkat, sőt a vírus által lerombolt egészségünket és személyiségünket is. Sokan elvesztették családtagjaikat és gyászolnak. Vannak, akik egészen beszűkültek kapcsolataik tekintetében, mert egyáltalán nem jártak közösségbe. Kihűlt az Istennel való kapcsolat is: sokan úgy érzik, hogy a járványhelyzetben Isten magukra hagyta őket a szenvedésben vagy még ha nem is kellett átmenniük szenvedésen, mégis eltávolodtak Istentől, nem hallják már az Ő hangját. Többen megtapasztalták azt is, hogy ez a bezártság rombolta személyiségüket. Mert önzőbbek, szorongóbbak, haragosabbak, játékfüggőbbek vagy szenvedélybeteg lettek. És talán még sorolhatnánk tovább, hogy milyen – még egészen fel sem térképezett – következményei vannak a koronavírus pusztításának.

Ahogy felolvasott ígénkben, Isten nem hagyta magára népét a nehézségekkel való küzdelemben, úgy lép most ma Lelke által mellénk is, hogy megszólítson, jelenléte felől biztosítson, sőt új perspektívákat adjon számunkra.

Isten a perspektíva nyitogatásban egy látomást használ fel. Zakariás látomásának középpontjában egy hétkarú lámpatartó áll. Ennek a lámpatartónak a tetején volt egy tál, rajta hét mécsessel, mely mécseseknek hét csücske volt. A lámpatartó mellett pedig két olajfa állt. Ne olyan lámpatartót képzeljünk el, ami a 21. századi lámpa kapcsán eszünkbe jut. Hanem olyan tulajdonképpen mécsesstartót, mely az ókori csőrös mécseseket tartotta. A mécsesek teteje nyitott volt, hogy a kanóc égéséhez szükséges olajat bele tudják tölteni. Amikor kifogyott egy mécsesből az olaj, azt mindig a papoknak kellett újra tölteni.

A szokásos mécsesektől a látomásbéliéket abban különböztetik meg, hogy a közönséges mécsesnek csak egy nyílása van a kanóc számára, a lámpatartó mécseseinek viszont hét-hét. A hétszer hét kanóc sokszorozott világosságot adhatott, szinte csillárszerű látványként.

Isten a látomás által háromszorosan alá akarta húzni népe számára az Ő üzenetet: miszerint az Ő Lelkének jelenlevő valósága, olyan erővel ragyog fel népe között, hogy az egyrészt felülmúl minden emberi szem által megszokott fényességet, hasonlóan ahhoz, amikor a hétszer hét kanóc rendkívüli fénytel töltötte meg a teret. Másrészt pedig úgy ragyog fel ez a fény, hogy semmi sem hiányzik annak tökéletességéből – ahogy utal erre a hetes szám, ami a Bibliában mindig a tökéletesség szimbolikus száma – és harmadrészt pedig a fény forrása Ő maga.

Az Úr ma, a mi szívünkbe is háromszoros felkiáltó jelet akar írni: pünkösöd ne csak a régi történetként létezzen a számukra, hanem legyen Isten Szentlelkének jelenléte és munkája! Sokak számára jól megragadható a teremtő Isten, hiszik, hogy a világ nem magától jött létre. Jézust is el tudják fogadni, hogy Ő, mint Isten Fia megváltotta a világot. De a Szentlélek valóságát, erejét ma nagyon sokan a múltba rekesztik, bezárják Őt a bibliai történetekbe. Pedig Ő ma is aktív, tevékeny tagja a Szentháromság Istennek, akinek ereje felülmúl minden emberi elképzelést.

Ma a Szentlélek Isten határozottan bemutatkozik nekünk: ahogyan hétszer hét kanóc fénye az ókori izraelieknek szemet kápráztató fényt jelentett, Ő úgy tudja a mi életünkben is világosságával leleplezni, hogy mi a bűn, hogy miben nem élünk Isten akarata szerint. Hiszen nagyon elfogultak vagyunk magunkkal szemben, nem látjuk sokszor sem hibáinkat, sem bűneinket. Maga Jézus mondta a János evangéliuma 16. részében, hogy azért küldi el Lelkét, hogy Ő, leleplezze a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság, mi az ítélet.

Isten, Lelke munkájának valóságáról és az abban való bizalomról meg akarja győzni népét, ezért szólította meg a nép világi vezetőjét Zerubbábelt is a látomásban, hogy kijelentse számára, hogy az újjáépítés kulcsa nem az erő és a hatalom, hanem az Ő Szentlelke.

Lelkének ezt az újjáépítő munkáját kizárólagossá teszi: szembe állítja minden földi segítséggel, rámutatva arra, hogy Ő nem kíván kölcsön venni semmilyen segítséget népének megőrzéséhez, felépítéséhez, mivel Ő bővülködik minden áldásban. Kálvin János szerint a lélek szó alatt a próféta, az Isten hatalmát érti, így ír erről:

„Isten egyedül magának akarja tulajdonítani egyházának biztonságát, s noha az egyháznak sok mindenre szüksége lehet, nincsen oka ide-oda tekingetni, vagy ezt, avagy azt a segítséget az emberektől várni, mert az áldások bősége egyedül Istentől származik... Nekünk ugyanis oly mértékben kellene egyedül Istentől függünk, hogy teljesen meg legyünk arról győződve, hogy az Ő kegyelme elégséges a számunkra”.

Abban az időszakban, amikor a fogságból hazatért zsidókat gúnyolták a templom építésénél, különösen is nagy szükség volt arra, hogy Isten emlékeztesse népét: az Ő egyháza nem emberi erővel, emberi eszközökkel épült fel és maradt fenn, hanem rendkívüli, minden reménységüket felülmúló és minden gondolatukat meghaladó eszközökkel. Hatalma bőven elegendő arra, hogy az Ő népét, az Ő egyházát megtartsa, felépítse. Istennek nincs szüksége földi segítségre, hiszen nem a szolgálóknak kellett készenlétben állniuk az olaj töltögetésére, hanem egyenesen az olajfák adták a mécses folyamatos világításához szükséges olajat.

A mai igében azt mondja nekünk Isten, hogy nem emberi erővel, nem emberi okoskodással, technikákkal, menedzsment programokkal, hanem egyedül az Ő Lelkének erejével akar felépíteni minket. Itt most nem az egyéni újjáépítés van a hangsúly, hanem a közösségin.

Ezzel kapcsolatban akarja ma Isten erősíteni a lelkünket, hogy merjük Rá bízni mind személyes, mind pedig gyülekezeti életünk helyreállítását, megerősödését, és megnyitva szívünket a Szentlélek munkájának, hívjuk és várjuk az Ő segítségét életünk romjai felett.

Amikor hívjuk az Élet Urát, Ő jön. Ha keressük, megtaláljuk, ha zörgetünk, akkor megnyitvatik, aki kéri Őt, az megkapja. Ez a háromszoros ígéret nem a mi kívánságlistáink miatt adatott, hanem a Szentlélekkel kapcsolatban. Így végződik az a szakasz, ahol Jézus ezt a háromszoros ígéretet teszi: „ha tehát ti gonosz létekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékot adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kéri tőle.”

Az első felolvasott igeszakaszban, pont Isten ezen jó ajándékairól beszél Pál apostol. Azt mondja a Szentlélek ajándékairól, hogy azért adatnak az egyháznak, a gyülekezetnek, hogy építse azt. Ezek olyan ajándékok, melyek messze túl vannak az emberin. Az ajándékokon keresztül Isten ad az ő mennyei valóságából és hatalmának erejéből övéinek, hogy ők maguk is erősödjenek a Vele való szeretetkapcsolatban és megerősödjenek küldetésükben is, miszerint az Ő népe ma is küldetésben jár itt a földön. Az Isten vágya, hogy minél több ember megismerje a Krisztusban hozzánk hajló, megmentő szeretetét. Ebben a küldetésben pedig nem hagyta népét árván Krisztus. Egyrészt azért érkezett a Pártfogó, hogy felkészítse a tanítványokat a rájuk váró küldetésükre. Másrészt pedig azért jött, hogy olyan közvetlen személyes kapcsolatot biztosítson magával és az Atyával a tanítványok számára, mint amikor Ő személyesen volt jelen közöttük.

A Lélek kiáradása után a tanítványok képesek voltak arra, amire Jézus képes volt itt a földön: betegeket gyógyítottak meg, halottakat támasztottak fel. Ez a Lélek biztosította tehát, hogy a missziói parancs betöltésére készen legyenek a tanítványok és személyes életükben olyan erős kapcsolatuk legyen Jézussal, mint akkor volt, mikor köztük élt.

Felfoghatatlan, de ez a Szentlélek adatik nekünk is! Isten mind közösségileg, mind pedig a személyes életünkre nézve adni akarja Magát Mindenkit egyen-egyenként meg akar ajándékozni, hogy aztán a kapott ajándékkal a többiek felé szolgálhasson. Ezek az ajándékok pedig olyan csodálatos erővel bírnak, mint a látomásban a hétszeres erejű fényzőn. Ahogyan maga az olajfa táplálta Zakariásnál a mécseseket, Isten úgy akarja saját lelkének erejét adni ma nekünk. Lelke által úgy akar jelen lenni a gyülekezet felépülésében, megerősödésében, hogy bölcsességet, ismeretet, hitet, gyógyítást, prófétalást, lelkek megkülönböztetését adja a gyülekezet tagjainak. Ő akar Lelke által munkálkodni közöttünk, hogy mint élő közösséget, gyülekezetet helyreállítson és küldetésünkben megerősítsen. Az Ő kegyelme pedig nemcsak abban van jelen, hogy közösségeinket újjáépíti a vírus rombolása után, hanem abban is, hogy személyes életünket is helyreállítja. Ő akarja meggyógyítani a sebeinket, akár magány, akár erősebb félelmek, szorongások lenyomatai vannak lelkünkön. Ő akar megvigasztalni, ha elvesztettünk közeli vagy távoli barátunkat, családtagunkat a járványban.

Hogyan lehet Isten Szentlelkének ez az életet munkáló gyógyító valósága a miénk? Úgy, hogy annak ellenére is, ha úgy érezzük meglazult az Istennel való kapcsolatunk, távol kerültünk Tőle és testvéreinktől is, mégis hívjuk Őt: „Jöjj Szentlélek! Jöjj, Te vigasztalj meg! Jöjj, te erősíts meg! Te szabadíts meg a félelmektől, a gyötrő önvádtól, vagy a bűneimtől!” Minél több teret és időt adunk Neki az életünkből, Ő annál inkább árad belénk az életünket gyógyítani, helyreállítani!

Ne csak pünkösdkor, hanem a hétköznapi szűrkeségeink vagy kihívásaink közepette is imádkozzunk, olvassunk Bibliát, járjunk az Ő házába, hogy mindezekben a csatornákon keresztül Ő léphessen hozzánk közelebb és Ő mondhassa el, hogy „reményteljes jövőt készít számunkra”.

Nem erővel és hatalommal, hanem Szentlélekkel épül újjá személyes és gyülekezeti életünk! Az Úr megengedte a pandémiát, hogy mintegy eszközül használva átrendezze életünket, hogy megtanuljunk újra teret adni Neki, hogy ne a jól bevált emberi módszerek, biztonsági tervek, saját agyalásunk határozzon meg minket, hanem tanuljunk meg Rá nézni, Lelkének szelíd hangját meghallani mind személyes életünkben, mind gyülekezeti életünkben. Legyen így és tapasztaljuk meg, ahogy Isten Lelke által helyreállít, gyógyít akár személyesen minket, akár gyülekezetünket. Ámen!

Áldás: „Kegyelem és béke áradjon rátok bőségesen az Istennek és Jézusnak, a mi Urunknak megismerésében. Az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és kegyességre való az ő megismerése által.” 2Pét 1:2-3.